

MARA

NEDERLANDSE NAAM

Mara of Patagonische haas

FRANSE NAAM

Mara ou lièvre de Patagonie

ENGELSE NAAM

Patagonian mara

WETENSCHAPPELIJKE NAAM

Dolichotis patagonum

MARA'S ...

- kunnen goed rennen.
- maken een springende voortbeweging die lijkt op deze van hazen.

KENMERKEN

- Klasse: zoogdieren
- Orde: knaagdieren
- Familie: cavia-achtigen
- Lengte: 61 - 81 cm
- Gewicht: 8,12 - 12,5 kg
- Max. leeftijd: tot 14 jaar in dierentuinen
- Lengte staart: ± 2,5 cm

VERSPREIDINGSGEBIED

zuidelijk Zuid-Amerika

BIOTOOP

open grasvelden (pampa's)

VERSPREIDINGSGEBIED MARA'S

VOEDING

Gras, wortels en lage struikjes

BEDREIGD

Hun habitat wordt bedreigd door de **landbouw** en door de introductie van gedomesticeerde schapen en Europese hazen. Door de overbegrazing worden de open grasvlakten gefragmenteerd en komt er meer en meer een begroeiing van houtachtige planten. Er wordt ook **gejaagd** op mara's voor hun vlees en huid.

VOORTPLANTING

Geslachtsrijp ♀ 158 dagen, ♂ 183 dagen

Na een draagtijd van 85 dagen worden gemiddeld **2 jongen** geboren.

In gevangenschap wel 3,5 worpen per jaar met een tussentijd van 100 dagen. In 't wild 1 worp per jaar. Mara's zijn **monogaam**, de paren blijven heel hun leven samen.

Elk paar heeft doorgaans een eigen hol op flinke afstand van de burens. Maar als de voortplantingstijd aanbreekt, gaan de mara's met elkaar samenwerken

en richten soms met een twaalftal paren een gemeenschappelijk hol in als **crèche**. De jongen worden bij de ingang van de crèche ter wereld gebracht. Ze zijn bij de geboorte al goed ontwikkeld en geraken op eigen houtje in het hol. In het hol zelf is geen volwassen mara aanwezig. De volwassen mara's **voeden** hun jongen afwisselend. Als een vrouwtje haar jongen wil voeden dan komt zij naar de ingang van het hol en laat een **schril-fluitende roep** horen. De jongen komen dan met zijn allen naar buiten maar het vrouwtje accepteert alleen haar eigen jongen. Zij herkent haar jongen aan de geur. De rest van de jongen trekt zich terug in het veilige hol. De jongen worden al zittend gezoogd. Terwijl dit gebeurt, staat het mannetje **op wacht**. Hij slaat onmiddellijk alarm als hij roofvijanden zoals vossen of slangen ziet. Als er een ander paar arriveert om hun jongen te voeden, dan stuurt het mannetje ze weg met een roepgeluid. Het laatst aangekomen vrouwtje moet wachten tot het eerste vrouwtje klaar is met zogen. Daarna is zij pas aan de beurt om haar jongen te roepen. Op deze manier staan de jongen van de hele groep vrijwel permanent onder bescherming.

De jongen worden gespeend na 75 tot 78 dagen.

